

TĀŠŪ RAKSTI

2025. gada 5. jūlijs

MEŽSAIMNIEKS

GROBIŅAS 3x3 SAIETA AVĪZE #7

Daudzinām un sargājam savas vērtības

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Ziedojuma mirklis Grobiņas 3x3 saieta Daudzinājumā.

Viens no centrālajiem notikumiem Grobiņas 3x3 saieta bija Daudzinājums – īpašs garīgs rituāls, kas stiprina latviešu kopīgo vērtību apziņu. Šoreiz šo rituālu veltījām mežam.

Nokļūstot Skābaržkalnā, vīri ar lāpām simboliski to attīrīja, atbrīvojoties no ļaunuma, sliktām domām un enerģijām. Dalībnieki devās caur vārtiem, vispirms nomazgājot rokas un paņemot maizes, siera gabaliņu vai dzīparu, ko ziedot ugunij, lai izpelnītos tās labvēlību. Pulcējoties ap ugunsgrāvi, 3x3 vadītāja Latvijā Inese Krūmiņa uzsvēra, ka gods dažkārt ir augstāks par galvu, un viņu priecē, ka lielākajai daļai klātesošo galvās mirdz vainagi. Inese atgādināja, ka daudzinājumā runājam par vērtībām, kas mums kā latviešiem

ir dārgas vairākās paaudzēs: „Ja mums neinteresētu latvietība, tad neviens no mums šeit šovakar nestāvētu.” Kārlis Taukačs atzina, ka mežs ir viņa ģimenes vērtība. Turklāt tas izsenis bijis resurss, sniedzot pajumti, siltumu, pārtiku. Kārlis Rokpelis stāstīja, ka viņa dzimtas pamesto māju pamazām pārņem mežs, bet tas neliek skumt: „To, kas mums nav vajadzīgs, mēs atdodam atpakaļ mežam, un aicinu dzīvot ar pārliecību, ka jāprot sargāt savas vērtības.” Andris Tomašūns atgādināja, ka mūsu tautas vēsturē bijuši periodi, kad mežam uzrodas „brāļi”, kuriem šis mežs ir glābiņš, jo īpaši uzsverot Otro pasaules karu, tā sekas un mežabrāļus. Inese Krūmiņa aicināja nebaidīties no biezokņa: ja mežā neiesi, tavā dzīvē nekas nenotiks un tu neatradīsi savu patiesību. Šis bija vakars, kad bijām ne

tikai koku ieskausti, bet arī paši bijām kā cilvēku mežs – ar skaidru pārliecību, ka latviskās vērtības jāsaņem un jāizkopj no paaudzes paaudzē.

Roberts

RĪT, SVĒTDIEN, 6.07.

DIŽMEŽS

9.00	Celšanās Ķermeņa un gara atmodināšana
10.00	Brokastis
10.30	Dienas tēma un rīta TV
11.30	Saieta izvērtējums un slēgšana
13.00–13.45	Pusdienas, atvadas
14.30	Izbraukšana
Mājupceļš Sapnis par nākamo 3x3	

Bitinieki un Taukači turpina Daigas un Alda iesākto

Saieta noslēgumam tuvojoties, tā vadītāji Laura Bitiniece un Kārlis Taukačs saka: tas bija citādāk, nekā gaidījuši un plānojuši. Cilvēki, kas ir saietā, devuši tādu pienesumu, ka vienīgais, kā viņiem žel, – ka paši nevarēja to visu lēnā garā izbaudīt.

Lielākā daļa darbu izdarīta divos gados pirms saietā, lai tagad risinātu tikai „ugunsgrēkus” un pārpratumus, kas šādā lielā pasākumā ir neizbēgami. Laura saņēmusi komplimentu, ka neizskatās pēc saietā vadītājas, jo nav pārnervozējusies un pārgurusi. „Tas pateicoties mūsu lieliskajai darba grupai un mūsu paplašinātajai ģimenei,” viņa teic. Bez ģimenes locekļiem darba grupā vēl bija Elza Miežīte un Daniels Inkins, kas, Lauras vārdiem runājot, bija kā pērlītes pareizajās gropītēs.

Kas ir Lauras un Kārļa paplašinātā ģimene? Māsa Monta Jakovela ar vīru Armandu, kurš vadīja kino ievirzi, māsa Anete Lūse ar vīru Jāni, Lauras mamma Daiga Bitiniece un Kārļa mamma Inguna Taukača, kā arī Kārļa brālis Mārtiņš Taukačs, kura devums ir lieliskā Grobiņas 3x3 TV. Lauras un Kārļa meita Trīne un Montas un Armanda meita Melisa atbild par mikrofoniem – nosmej Kārlis. Laura piebilst, ka mazās šajā nedēļā kļuvušas ļoti patstāvīgas, bet, tā kā meitenes ir ar raksturiem, pieprasa arī vecāku uzmanību. Trīne tā arī pasaka: „Mamma, man tevi vajag, tagad tūlīt, man visa ir par daudz.” Vienreiz pat pajautājusi: „Vai tev Grobiņa svarīgāka par bērnu?” Laura atzīst: „Man prieks, ka Trīne zina, ka var pateikt, ko domā un jūt. Un viņa zina, ka vecāki tiks ar to galā.”

Tik lielu pasākumu organizēšana ir pārbaudījums ģimenes attiecībām. Vai Laura un Kārlis to izturējuši? Viņi saka: nav bijis laika parunāties, kur nu vēl strīdēties. Palīdz tas, ka viņi iemācījušies saprast viens otru no pusvārda. Ir lietas, ko ikdienā droši vien izrunātu, bet tagad tam nav ne laika, ne resursu. „Svarīgi,

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Darba grupa un paplašinātā ģimene: stāv no kreisās Daniels Inkins, Elza Miežīte, Armands Jakovels, Kārlis Taukačs, Jānis Lūsis, Inguna Taukača, Mārtiņš Taukačs, Daiga Bitiniece, Anete Lūse; priekšā Monta Jakovela ar meitiņu Melisu un Laura Bitiniece ar Trīni.

ka visās lielajās līnijās ir vienprātība, tādēļ strādāt bija viegli gan pirms saietā, gan saietā,” saka Laura. Viņa nejaucas saimnieciskajās lietās, kas ir Kārļa ziņā, viņš nejaucas „garīgajās” lietās, kas ir Lauras ziņā, piemēram, ko aicināt uz ievirzēm, „Apvāršni” vai Nakts viesi.

Un kā saiets ietekmējis viņu paplašinātās ģimenes attiecības? Kārlis atbild, ka arī te ir palīdzējis tas, ka viņi visi cits citu pazīst sen, zina katra stiprās un vājās puses. Zina, kad kurš var „uzsprāgt” un ko kuram var uzticēt. Laura piebilst, ka nozīme ir tam, ka katrs ir profesionālis savā jomā, tādēļ arī var izdarīt labāko. Piemēram, Mārtiņš veidot TV vai Monta komunicēt un režisēt pasākumus.

Nobeigumā Laura saka, ka viņa izjūt dziļu apmierinātību par to, kāds izdevies Grobiņas 3x3: gan mammai Daigai par to prieks, gan viņa tic, ka arī tētis Aldis no mākoņa maliņas ar prieku no-raugās, ka viņi turpina vecāku 3x3 ceļu.

Pirms saietā Laura noskatījies kādu interviju ar tēti Jaunpils 3x3 saietā, kurā Aldis ar lielo 3x3 pieredzi teicis: kad Trīnīte paaugsies, Laura ar Kārli mierīgi varētu vadīt saietu. „Tas ir noticis. Mēs turpinām. Varbūt to darīt mums bija tik viegli tādēļ, ka vecāki mani iesaistīja saietu organizēšanā, tāpēc daudz iemācījos. Man un māsām 3x3 nekas nebija svešs, bijām klāt vecāku sarunās par 3x3 no mazotnes,” atceras Laura. Kārlis atklāj: 3x3 bija Lauras lieta, bet kļuva arī par viņa, jo savs cilvēks ir jāatbalsta. Ar smaidu piebilst, ka viņam patīk „šefot” un 3x3 atsvaidzinājis viņa mierīgo darba ikdienu mežā.

Laura un Kārlis šobrīd nezina, vai vēl kādreiz rīkos 3x3, taču ir pārliecināti, ka saglabās savu pirmā 3x3 burvīgo sajūtu. To gatavojot, bijusi pilnīgi cita motivācija nekā algas darbā, un šīs nedēļas nogurums nav ikdienas nogurums, bet kaut kas īpašs un patīkams.

Rasma

Sveiciens Grūbai no Rīsiem!

Grobiņas 3x3 satikušies arī bērniņas draugi, kuri nu jau izauguši. Savu draugu kopu viņi jau kopš mazotnes sauc par Rīsiem.

Bitinieku, Spulenieku un Celitānu bērnus Kuldīgā kopā saveda vecāki. „Rīsi ir draugu kopa, kuri, kopš atce-
ras sevi, atceras arī pārējos,” stāsta Katrīna Spuleniece-Aišpure, viena no Rīsiem: „Mēs bijām kopā svētkos un arī ikdienā, un reiz radās nosaukums „Rīsi”. Kopš tā laika sevi tā saucam. Par Rīsu var piedzimt, tātad arī mūsu bērni ir Rīsi. Mūsu dzīvesbiedri savu-
kārt ir Griķi. Daigu [Bitinieci – vienu no Rīsu mammām, red.] iesaucām par Grūbu, jo viņa nav Rīss.”

„Daiga kļuva par Grūbu kaut kad vēlāk; toreiz mēs bijām kaut kādas ziepes savārijūši,” piebilst Rīsu Sabīne Celitāne.

Lai gan Rīsi vairs netiekas tik bieži, viņiem ir savs *vatsapa* čats, un viņi tur roki uz pulsa par cits cita gaitām.

Gandrīz visi no Rīsiem piedalās 3x3 saietā Grobiņā, turklāt vada te ie-
virzes – Sabīne māca adatas pinumu, Jurģis – publiskās runas pamatus, bet Katrīna – latvisko virtuvi. Visi arī sūta sirsnīgus sveicienus Grūbai!

✍️ Krista

Rīsu pamatsastāvs ap 1991. gadu. Foto uzņemts Bitinieku dzīvoklī Kuldīgā. Pirmajā rindā no kreisās: Undīne [Celitāne, saietā nepiedalās], Sabīne, Jurģis; otrajā rindā no kreisās: Monta un Katrīna, trešajā rindā pirmā no labās – Laura. Tobrīd vēl nav dzimuši Anete no Bitiniekiem un Jēkabs no Spuleniekiem. Bildē ir vēl divas meitenes, kuras Rīsu „komandā” nav iekļāvušās.

Jasmīne Majore
nīkšanas laikā
ilustrējusi dziesmu
„Aiz kalniņa
dūmi kūp”, kā arī
uzzīmējusi jaunu
„Tāšu rakstu”
logo.

Cik un no kurienes esam un kā mūs sauc?

Grobiņas 3x3 radošā grupa sagatavojusi interesantu statistiku par šo saietu.

Te sapulcējušies **427 saieta dalībnieki**, no tiem 63 ir vietējie dienvidkurzemnieki. **Esam ieradusies no 13 valstīm.** Visvairāk, protams, ir no Latvijas, bet pārējie atbraukuši no Amerikas Savienotajām Valstīm, Austrālijas, Ķīnas, Austrijas, Dānijas, Horvātijas, Īrijas, Polijas, Spānijas, Turcijas, Zviedrijas un Lietuvas.

Savukārt, ja raugāties, **no kādām Latvijas vietām** esam ieradusies, tad redzams, ka pārstāvam Ādažus, Ainažus, Aizputi, Baldoni, Bergus, Brocēnus, Carnikavu, Cēsis, Ciblu, Dobeli, Ezeri, Grobiņu, Iecavu, Ikšķili, Jēkabpili, Jelgavu, Jūrmalu, Karsavu, Ķekavu, Koknesi, Krustkalnus, Kuldīgu, Liepāju, Mārupi, Mazsalacu, Ogrī, Ozolniekus, Rāmavu, Rēzekni, Rīgu, Ropažus, Salu, Salacgrīvu, Salaspili, Saldū, Saulkrastus, Siguldu, Ulbroku, Valmieru, Vangažus, Ventspili, Vidsalu.

Populārākais vārds starp saieta dalībniekiem ir Ilze – viņu ir 11, mūsu vidū ir arī 8 Jāni, 7 Elzas, 7 Kārļi, 7 Mārtiņi, kā arī 6 Rasas.

Nu, kā var neslavēt?!

Saieta medmāsa Laima Zeberkste vai ikkatram satiktajam pajautā: „Kā jūtamies?”; viņa arī nenogurstoši atgādināja, ka jāmazgā rokas, lai nenokertu „netīro roku slimības”.

Varēja redzēt, ka medmācai viņas darbs patīk un viņa to dara no sirds, bet, kad uzai-
cinu uz nelielu intervi-
ju, Laima saka: „Tikai neslavējiet mani!” Bet kā lai neslavē tik brīnišķīgu darba rūķi? Laima savulaik Liepājas māsu skolu absolvējusi ar sarkano diplomu,

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

vēlākos gados iegu-
vusi maģistra grādu veselības aprūpē. 35 gadus bijusi medmāsa Liepājas slimnīcas kardioloģijas nodaļā. Aizgājusi pensijā, bet, kad aicināta būt skolas medmāsa, nespēja atteikt.

Par strādāšanu saietā saka: bija jautri. Bērni te esot tādi paši kā skolā un pieaugušie esot patīkami. Gadījās, ka kāds saslima, dažiem bijušas traumas vai lielās aktivitātes dēļ saasinājušās hroniskas slimības.

Vikingi un ugunsdzēsēji palīdz sev un citiem

Cirvja, naža un šķēpa mešana, lokšaušana, maisa mešana mērķī, ripu sakārtošana pa vairogiem, vikingu zaldātiņu „notriekšana” – šādas un daudzas citas aktivitātes ievirzē „Senās vikingu spēles” pieredz Grobiņas 3x3 saietā dalībnieki. Savukārt jau mūsdienīgākas sportiskas nodarbes bauda tie, kuri devušies uz ievirzi „Ugunsdzēsēju sports”.

„Senās vikingu spēles” vada Imants Trinkūns, kurš arī stāsta, kā vikingi devās sirojumos, lai iekarotu jaunas zemes, kā medija, lai nodrošinātu iztiku, un kā aizstāvējās pret ienaidniekiem, kas apdraudēja viņu ciemus un bagātības. Vaicājot, kas dalībniekus visvairāk uzrunā, vadītājs norāda, ka pušiem pamatā patīk „kareivīgās” nodarbes, savukārt ģimenēm, piemēram, spēlēt vikingu šahu. Kristofera Karami mīļākā aktivitāte ir šķēpa mešana. Savukārt Agnesei Zirņītei cieņā ir loka šaušana, jo, kad bijusi maziņa, centusies uztaisīt loku, bet līdz

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

galam nav sanācis. Vārds „vikingi” viņai saistās ar bultām un lokiem.

Vadītājs un viņa komanda tērpušies vikingu drēbēs. Imants skaidro, ka tās nav gluži autentiskas, jo audumi šajos laikos vairs nav tādi, kā agrāk.

Savukārt ievirzes „Ugunsdzēsēju sports” vadītājs Andris Jefimovs stāsta, ka katru dienu ir dažādas ugunsdzēsēju disciplīnas – iedomātas uguns dzēšana, šļūteņu salocišana, kāpšana pa kāpnēm. Andris vada Dienvidkurzemes Brīvprātīgo ugunsdzēsēju biedrību

Grobiņā, kas ir skaitliski lielākā Latvijā. Viņaprāt, ievirzes dalībniekiem visvairāk patīk tieši tās aktivitātes, kas saistītas ar ūdens izmantošanu, imitējot uguns dzēšanu zibenīgā ātrumā. Tam piekrīt Kārlis Aizups, kuram visvairāk patīcis ar riņķi glābt it kā slīkstošu cilvēku. Šajā ievirzē notveram brīdi, kurā dalībnieki spaiņos smel ūdeni no blakus esošā dīķīša, steigoties „dzēst degošu pirtiņu”. Ievirzē visi secina, ka pirmajā vietā ir drošība – gan cietušo, gan glābēju.

Roberts

Kas palicis no vikingiem Grobiņas pusē

Vēsturnieks, arheologs un ilggadējs trīsreiztrīsnieks Andris Tomašūns sadarbībā ar šīspuses vēsturnieci un gidi Irlisu Otrupī šonedēļ piedāvāja divas ievirzes.

Pēcpusdienās ciemojās pie uzņēmīgiem Dienvidkurzemes novada saimniekiem un kultūras glabātājiem, bet rīta ievirzē palīdzēja šķetināt, kā tad ir ar tiem vikingu laikiem Grobiņā un tās tuvumā. Pirmdien un otrdien Andris ar ievirzes dalībniekiem diskutēja par vikingu laikmeta vispārīgajām iezīmēm un vikingu laikmetu Latvijā. Vikingu sirojumus Baltijas jūrā pavada daudz mītu – gan par nežēlību, gan ilgtermiņa ietekmi un nostiprināšanos kuršu pārvaldītajās teritorijās, tai skaitā Grobiņā. Diskusijās arī jāizšķir, vai runājam par skandināvu vikingiem

Līgas Reiteres foto

(kas ir populārākais pieņēmums), vai kopumā par vikingiem kā uzvedības modeli – braukšanu jūrā apvienojumā ar laupīšanu. Trešdien grupa devās izbraukumā, apmeklēja Grobiņas skandināvu arheoloģijas pieminekļus, savukārt ceturtdien Andris bija paņēmis līdzī paša atrastos Vēlā dzelzs laikmeta (10.–12. gadsimts) savrupatradumus no kuršu senpilsētas pie Vārtājas pilskalna

Dienvidkurzemes novadā Andra Tomašūna atrastās Vēlā dzelzs laikmeta senlietas vikingu laiku ievirzes grupa piektdien nodeva Liepājas muzeja galvenajai krājuma glabātājai Antrai Brakšei.

Gaviezes pagastā – gredzenus, āmurus, māla lauskas, dzelzs gabaliņus un lietus un kaltos sudraba stienīšus, ko izmantoja kā naudu. Dziedot „Nevis slinkojot un pūstot”, ievirzes grupa piektdien senlietas uzdāvināja Liepājas muzeja krājumam. Ievirze noslēdzās sestdien ar Kalnmalu pilskalnu un Odziņu bedrīšakmens apmeklējumu.

Krista

Kašķu ievirze dodas piketēt

Rīta ievirze „Politika un līderība” kulminēja piektdien ar piketu pie lielveikala „TOP!” Lielajā ielā.

Ievirzē tikās saietnieki, kuri izbaida diskusijas par politiskajām vēsmām un kuriem rūp notiekošais sabiedrībā. Kā ievirzes pieteikumā, teica tās vadītāja Inese Voika, šeit sapulcējas cilvēki, kuriem nav tālu jāmeklē atbilde uz jautājumu: „Kas man *besī*?” Tā kā *besī* daudz kas, ievirze jau nedēļas pirmajā pusē nokristīta par „Kašķu ievirzi”.

Nedēļas sākums bija vairāk vēltīts teorētiskam apskatam par līderību, bija arī diskusija par Ķīnu, politiskajiem „burbuļiem” ārvalstīs un pašu mājās, cik svarīgi politiskajā procesā cilvēkiem ar labiem nodomiem vienoties ātri un piesaistīt domubiedrus, lai apsteigtu interešu grupas, ko, iespējams, vada savtīgi nolūki. Trešdienā ievirze jau ieņēma praktiskākas aprises un dalībnieki sāka gatavoties ievirzes prezentēšanai

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

sestdien. Vienojās iemēģināt roku piketēšanā, kas daļai bija pirmā šāda veida pieredze. Ceturtdien notika plakātu gatavošana. Tematiskie vadmotīvi bija tehnoloģijas un iecietība un ģimenes labklājība kā stūrakmeņi Latvijas nācijas augšanai. Katrs dalībnieks varēja izdomāt saukli, kas šķiet vispieņemamākais.

Ievirzes kulminācijas punkts bija piektdienas priekšpusdiena, kad dalībnieki devās miermīlīgā pastaigā līdz

Grobiņnieks Uģis Lazdiņš piedalās piektdienas piketā. Visu nedēļu ar viņu kopā bija arī dēliņš Didzis, kurš pārmaiņus gulēja tētim rokās vai ratiņos, un piektdien pievienojās arī sešgadīgais dēls Mikus, kuram šajā ievirzē patīkot labāk nekā bērniem domātajās.

lielveikalam „TOP!” ar plakātiem rokās, ko rotāja tādi saukļi kā „Es i feminists”, „Neļauj MI domāt tavā vietā”, „Grobiņa – otra lielākā pilsēta, avots: ChatGPT” un citi. Šīs zibakcijas koordinatore rīdziniece Marta Bogustova arī aktīvi uzrunāja pie veikala sastaptos Grobiņas iedzīvotājus, lūdzot izteikties par saukļiem. Akcija pievērsusi vietējās pašvaldības policijas interesi un arī iemūžināta video.

Krista

Veido 3x3 raidierakstu un filmu par karu

Populārs informācijas un sarunu formāts šobrīd ir raidieraksts jeb podkāsts, un par to ir arī Anša Bogustova vadītā ievirze jeb raidieraksts „Tu esi Latvija”.

Pirms ķerties pie raidierakstu veidošanas, ir sarunu un sagatavošanās daļa. Ievirzes dalībnieki pārrunā, kas ir raidieraksts, kā izvēlēties, ar ko runāt, kā pārvarēt nedrošību un bailes uzdot jautājumus, kā pašam izteikt viedokli. Ansis aicina raidierakstu veidotājus nebūt subjektīviem, jo interesantāki un vērtīgāki ir tie raidieraksti, kuros ir dažādi viedokļi. Pēc tam ievirzes dalībniekiem jāveido raidierakstu ar 3x3 cilvēkiem, lai atklātu šīs kustības būtību un ieinteresētu jaunus dalībniekus. Saitētā tapušos raidierakstus paredzēts publicēt 3x3 mājaslapā.

Ansis bija arī ceturtdienas nakts viesis. Signalizācijas viltus trauksme ēkā ap pulksten 23.15 nebija šķērslis pēc atgriešanās turpināt sprāgu dis-

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Raidieraksta „Tu esi Latvija” ievirzes dalībnieki interviju procesā.

kusiju par to, kā svaigākās Ukrainas karā gūtās mācības ņemt vērā, lai mēs paši justos sagatavoti kara situācijai. Spriedām par Zemessardzes lomu un gatavību, kā katrs no mums var būt noderīgs arī kā civiliedzīvotājs, par tā saukto 72 stundu somu saturu, patvertnēm, cik svarīgi, no kurām valstīm nāk Latvijā dislocētie NATO karavīri. Vilkām paralēles ar kāda diskusijas dalībnieka novēroto mītnes zemē Jaunzēlandē,

ko mēdz piemeklēt zemestrīces, – tur evakuācijas somas kārtot māca jau skolā, procesu padarot jautru un interesantu. Ansis arī sniedza ieskatu topošā dokumentālā filmā sadarbībā ar Ukrainas kolēģiem – viņš intervē Ukrainā saņemtos Krievijas karagūstekņus krievus, gan savervētus algotņus no, piemēram, Nepālas, – lai izprastu viņu motivāciju karot Krievijas pusē.

Rasma un Krista

Ekoapdrukā arī puīši

„Šeit nav kļūdu, te ir vieni lieli eksperimenti,” saka pievakares ekoapdrukas ievirzes vadītāja, Zentas Mauriņas Grobiņas vidusskolas dizaina un vizuālās mākslas skolotāja Nora Pričina.

„Darbojamies tikai ar dabīgiem augiem, ar dzelzs sulfātu, kas ir rūšūdens,” viņa turpina. Ekoapdrukas tehnoloģija ir šāda: vispirms izveido vēlamo kompozīciju, tad kreklus ietin plēvē un satin „kliņģerīti”, ko sautē jeb tvaicē vairāk nekā divas stundas. Svarīgi, lai „kliņģerītis” nesaskartos ar katla sienām un plēve nepieķūstu. Lielajā Noras katlā varot salikt vairāk nekā 10 šādi satītu vienību. Apdrukāja pamatā kreklus, bet arī – svārkus. Jebkura apdruka palīdz izcelt nēsātāja individualitāti.

Izsautētos apģērbus kodina saulē, pēc tam gludina ar tvaiku, izmērcē etiķ-

Noras Pričina foto

Agris Dobrovoļskis no Jelgavas ar savu ekoapdrukas tehnikā izgreznoto kreklus pagodina 3x3.

ūdenī un mazgā. Pateicoties izmantotajam dzelzs sulfātam, apdrukāto apģērbu var mazgāt veļasmašīnā.

Pieprasītākās apdrukai bija kazeņu un aveņu lapas un peonijas – visas piešķir violeto krāsu. Viena dalībniece, saņēmusi izsautētu kreklu ar bērza lapiņām, esot atnākusi papildināt apdruku, jo mazās lapiņas izskatās kā traipiņi uz auduma. Sarkanu rožu ziedlapiņu tonis arī pazūd.

Vai puīši arī nāk? Nora teic, ka pamatā nāk kopā ar mammām. Bijusi arī ģimene – mamma ar mazo bija atnākusi, iepatikās, nedēļas vidū jau pievienojās tētis. Iznācis ļoti oriģināls krekls – ar apdruku „3x3”.

Ar ekoapdruku Nora nopietnāk aizraujas divus gadus. 10.jūlijā kopā ar septiņām skolniecēm piedalīsies Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku modes skatē VEF pilī, Rīgā.

Krista

Kinovaloda – ievirze, kurā iedvesmo

„Pa nedēļu varam aizķert tikai virspusi šim tematam. Man bija svarīgi iedvesmot, parādīt ievirzes dalībniekiem, ka viņi paši var,” teic Armands Jakovels, ievirzes „Kino valoda” vadītājs.

Viņš pats savulaik iedvesmojies nākamajai profesijai Dagdas 3x3, kur apmeklēja skaņu režijas ievirzi. Par skaņu režisoru gan nekļuva, taču studējis Dānijā Eiropas filmu koleģi, septiņus gadus strādājis kino un reklāmas industrijā. Tagad „Latvijas Valsts mežos” viņš ir multimediju komunikācijas vadītājs.

Ievirzē centies paskaidrot un parādīt ar piemēriem, kā strādā dažādi kino paņēmieni. Analizējuši arī dokumentālo filmu par 3x3, ko Armands veidoja kopā ar dzīvesbiedri Montu.

Ievirzes dalībniekiem nācās arī praktiski darboties: filmēt, izmanto-

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

jot īpašu bezmaksas lietotni. Dalībniekus sadalīja četrās grupās. Katrai grupai bija jāfilmē stāsts par kādu no elementiem: ūdens, zeme, gaiss, uguns. Safilmētais materiāls ir apmēram pusstunda. Visu kopā savienoja poētiskā īsfilmā „Elementi”, kas ilgst septiņas minūtes un ko varējām re-

dzēt jau šodien izstādes laikā. Rūdolfam Ozoliņam, kurš kopā ar savu grupu filmēja stāstu par ūdeni, ļoti patikusi šī ievirze: „Bija noderīgi, ka sākumā, pirms paši filmējām, skatījāmies īsfilmās kā labo piemēru. Armands komentēja, skaidroja, pievērsa uzmanību svarīgām lietām.

Manas grupas stāsts bija par burciņu. Tā ceļo, visu laiku satiekot ūdeni. Burka iesprosto ūdeni, bet arī pati tajā nogrimst. Stāstu izdomāja citi, bet es koncentrējos uz filmēšanu. Armands to samontēja. Viņš visu uztaisa tā, ka izskatās profesionāli.”

Ilze

Improvizācija ir komunikācijas atslēga

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Lai Grobiņas 3x3 saietā dalībnieki paskatītos uz pasauli citām acīm, visas nedēļas garumā Laila un Jānis Kirmuškas palīdz to iemācīties ievirzē „Improvizācija un objekti”. Radošās nodarbībās bez iepriekš sagatavota plāna trīsreiztrīsnieki izaicina sevi un mācās strādāt kā pāri, tā komandā.

Laila stāsta, ka galvenais vēstījums ir darboties „šeit un tagad”. Vingrinājumos ietilpst vairāki pārbaudījumi, piemēram, pārvarēt neveiklību: beigt domāt par to, kā uz mani skatīsies, ko par mani teiks un tamlīdzīgi.

Būtisks akcents ievirzē ir partnerība, kas iezīmē saietā esošo kopības sajūtu: „Improvizācijas nodarbībās vairāk izceļam tieši partneri, savukārt partneris izceļ mani. Mācāmies reaģēt strauji, intuitīvi, un rezultātā paveras neticami brīnumi no indivīda zemapziņas.” Vaicājot, vai, tuvojoties saietā noslēgumam, ievirzes dalībnieki kļuvuši atvērtāki, Kirmuškas ir vienprātīgi: „Jā, noteikti. Esam strādājuši pie tā, kā nostāties

publikas priekšā un pārvarēt stresu, kas ir būtiski, lai cilvēks justos droši.”

Ievirzes dalībniece Kristīne Savicka atklāj, ka improvizācija nav tikai par teātri – tā drīzāk ir komunikācijas atslēga ikdienā: „Tas, ko esam iemācījušies no improvizācijas „stiķiem”, noder gan ģimenē, gan darbā, gan globāli.” Viņa no ievirzes līdzīgi ņems tādas īpašības un prasmes kā uzdrošināšanos, iemācīšanos „paklusēt”, neskriešanu notikumiem pa priekšu, kā arī pozitīvu darbošanos: „Ja kaut kas nesanāk, mēs tik un tā aplaudējam. Jā, arī par it kā šķietamām kļūdām, jo, kā minēja vadītāja, viss, ko darām, ir pareizi.”

✍ Roberts

KAD DODIES PROM

Prombraucot ir svarīgi sakopt skolu un atstāt to tikpat skaistu, kā saņēmām.

KLAŠU TELPAS

- Galdus un krēslus atstājam saliktus gar malām. Lai klases grīda būtu tukša un apkopējas varētu ērtāk uzkopt.
- Ja esi iznesis gaitenī galdus un krēslus, ienes tos atpakaļ klasē, no kuras iznesi.
- Ja iespējams, izslauki savas klases telpu, iznes atkritumus (aiz skolas ir miskastes).

MATRAČI UN VEĻA

- Parūpējies, lai visi tavas klases matraču tiktu aiznesti uz 1. stāva centrālo gaiteni (vidusskolā un sākumskolā netālu no dežurantes). Ja nevari matraci nonest, lūdz palīdzību istabas biedriem vai citiem draugiem, paziņām. Aicinām visus puisus būt atsaucīgiem un palīdzēt ikvienam, kam tas vajadzīgs!
- Spilvens, sega ir jāizņem no pārvalkiem, un kopā ar veļu jānones turpat, kur matraču – brīvprātīgie norādīs, kur tā ir jāliek.
- Ja projām dodies sestdien, par matraču un veļu nodošanu individuāli vienojies infocentrā.

ATSLĒGAS

- Klasi atstāj vaļā un neaizslēdz!
- Atslēga no neaizslēgtās istabiņas un ieviržu telpas jānodod savas ēkas dežurantei.

IEVIRŽU MATERIĀLI

- Mīļais lektor, ja tavā ieviržu telpā ir palikuši neizlietoti materiāli, lūdzu, nones tos uz vidusskolas 1. stāva gaiteni, tuvmā 129. kabinetam, vai ņem sev līdzī. Klase jāatstāj tukša.

Svētdien ir nepieciešami brīvprātīgie palīgi saietā vietas sakārtošanai pulksten 15.

Pievienojies saietā grupai Čaklie palīgi, tur notiks koordinācija.

Sadejosies, sadziedāsies, saspēlēsies Dziesmu un deju svētkos

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

1.rindā (no kreisās) Krišjānis Bumbieris, Megija Filjščuka, Namejs Majors, Miķelis Ozoliņš, Jumis Fogelis, Gustavs Krūmiņš, Ieva Vilkova, Rasa Šteinberga. 2. rindā (no kreisās) Zoja Zirnīte, Elza Kuzmina, Rūdolfs Ozoliņš, Paulīne Krūmiņa, Ance Zvejniece, Rēzija Baltalksne, Elza Hermīne Cekule, Dita Safonova, Alberts Rokpelnis, Jurgis Fogelis un Eva Baltalksne.

Cik zināms „Tāšu rakstu” redakcijai, Grobiņas 3x3 dalībnieku vidū ir vismaz 21 XIII Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku dalībnieks.

Mūsējie gan dzied, gan dejo, gan spēlē mūzikas instrumentus un teātrus, gan arī darina mākslinieciskus rokdarbus. Turklāt daļa piedalās svētkos no vairākiem kolektīviem. Tā Paulīne Krūmiņa ir dalībniece gan Friča Brīvzemnieka pamatskolas folkloras kopā „Spruksti”, gan arī tautas deju kolektīvā „Ozolēni”. Turklāt viņas austā somiņa izstādīta svētku izstādē „Starojums” VEF kultūras pilī, kur redzami skolēnu labākie vizuālās un vizuāli plastiskās mākslas darbi. Paulīne apmeklēja aušanas pulciņu „Dandzis” un par savu darbu saņēmusi augstākās pakāpes diplomu. Viņas brālītis Gustavs Krūmiņš svētkos arī piedalīsies ar kopu „Spruksti”. Šajā kopā un deju kolektīvā „Ozolēni” iekļāvusies arī Elza Hermīne Cekule.

Elza Kuzmina toties dzied Franču liceja jauktajā korī „Mēs lidosim” un ar

to jau piedalījies koru konkursa finālā, izcīnot zelta diplomu. Tāpat viņa ir teātra studijas „Mēs” dalībniece un spēlēs izrādē „Toma Soijera piedzīvojumi”, ko rādīs svētku nedēļā. Rūdolfs Ozoliņš tāpat svētkos pārstāvēs divus kolektīvus: lecas folkloras kopu „Tarkšķi” un lecas Mūzikas un mākslas skolas pūtēju orķestri „Ieskaņa”, kurā spēlē sitamos instrumentus. Rūdolfa brālītis Miķelis Ozoliņš arī ir „Tarkšķu” dalībnieks. Kaut Miķelim ir tikai deviņi gadi, viņš jau arī piedalījies Vispārējos Dziesmu un deju svētkos, jo ir folklorists, kopš sevi atceras. Divus kolektīvus pārstāv arī Zoja Zirnīte, kura ir Rēzeknes folkloras kopā „Vīteri” un arī Rēzeknes sākumskolas apvienotajā meiteņu korī „Saules”. Jurgis Fogelis ir Upītes bērnu folkloras kopas un Baltinavas vidusskolas kora dalībnieks. Viņa brālis Jumis Fogelis arī piedalās Upītes bērnu folkloras kopā.

Dita Safonova spēlē vijoli Arvīda Žilinska Jēkabpils mūzikas skolas orķestrī, bet Rasa Šteinberga svētkos piedalīsies ar Ādažu novada stīgu instrumentu orķestri.

Alberts Rokpelnis dzied Valmieras 5. vidusskolas jauktajā korī „Putni”, Ance Zvejniece – Siguldas pilsētas vidusskolas jauktajā korī „SPV balsis”, bet Rēzija Baltalksne – Rēzeknes korī „Saules”. Ieva Vilkova ir Ogres centra pamatskolas kora „Amra” koriste, bet Megija Filjščuka kuplina Liepājas Jāņa Čakstes vidusskolas 5. līdz 9. klašu kori. Arī Krišjānis Bumbieris ir dziedātājs un pārstāv Liepājas katoļu pamatskolas kori.

Namejs Majors dejo Salacgrīvas vidusskolas deju kolektīvā „Vēverīši”, bet Eva Baltalksne – kolektīvā „Dziguči”.

3x3 saietā Grobiņā piedalījās vēl divi svētku dalībnieki, kuri nav fotogrāfijā: Krišs Zariņš no Ventspils centra sākumskolas zēnu kora „Vivo”, kurš bija devies uz koru finālu Rīgā un izcīnījis zelta diplomu, kā arī Ava Senna Marskella, kura dejo Priekuļu tautas deju kolektīvā „Tāgadiņš”.

3x3 Grobiņā noslēdzas, bet mēs tiksimies atkal: dziesmā, dejā un citos saietos. Mūsu bērni atkal sadziedāsies un sadejosies jau nākamnedēļ.

Ilze un Rasma

Kā mēs daudzinajam...

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Foto: Rūdolfs Ozoliņš

Foto: Rūdolfs Ozoliņš

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Foto: Varis Sants

Foto: Rūdolfs Ozoliņš

Foto: Rūdolfs Ozoliņš

Foto: Rūdolfs Ozoliņš

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Zolītes turnīrs norisinājās divus vakarus, bet vienā grupā, jo iesācēju nebija tik daudz, lai spēlētu atsevišķi. Tomēr daži iesācēji nebaidījās spēlēt kopā ar rūdītiem zolmaņiem. Tāpēc drosmes balvu saņēma Katrīna Tetere-Frolova, kura sāka no nulles un gāja līdz galam. Godalgotajām vietām konkurence bija sīva, punktu skaits vienāds. 2.–3.vietu daļa Kaspars Fogelis un Aivars Svirido (no labās).

1.vieta Grobiņas 3x3 zoles mačā tika Andrim Pūķim. Sveicam! Apbalvoto fotogrāfijā klāt nav 1.vietas uzvarētājs, bet ir turnīra rīkotājs un Prāta spēles „Zole” ievirzes vadītājs Kārlis Rokpelnis (no kreisās).

Sveicam gaviļņiekus!

PRIEKŠ PAR PAĒDUŠIEM 390 VIESIEM

Dzimšanas dienu šodien svin **Lauris Karpovs**, kurš uz Grobiņas 3x3 atbraucis no Īrijas. Viņš teic, ka šāds gods viņam ne pirmoreiz, jo uz 3x3 Latvijā brauc jau gadus četrpadsmit, un nereti tas sakrīt ar dzimšanas dienu. Tas tik labi – 390 viesi, visi paēduši, pašam nav ne par ko jāgādā, smej Lauris.

Foto: Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš

Jubilārs pats rīko 3x3 saietus Īrijā, tādēļ uz Latvijas saietiem brauc, lai lūkotu pieredzi. Īrijā saieti ir krietni mazāki – aptuveni 100 cilvēki. Bet tiem ir liela nozīme ģimenēm ar bērniem, jo, lai kā vecāki pūlētos, viņi nevar iedot bērniem latviskumu tādā koncentrētā kā 3x3. Lauris to novērtē pēc savas meitas, ar kuru kopā brauc uz 3x3.

IEVIRZES VADĪŠANU APVIENO AR DEPUTĀTA DARBU

Politikas un līderības ievirzes vadītāja **Inese Voika** atzīst, ka sestdien, kad ir viņas dzimšanas diena, jūtam neliels sagurums, jo saiets tuvojas noslēgumam. Viņai šī nedēļa bija jādala starp 3x3 ievirzes vadīšanu un deputāta pirmajām darba dienām jaunajā Rīgas domē. Bet ir jauki, ka saietā ir cilvēki, kas var palīdzēt ar ievirzes vadīšanu, un tad jau viss ir izdarāms. Par dzimšanas dienu Inese saka: ir forši to svinēt kopīgas lietas labā.

Apvienotajos dančos: tikai viens Zaglis!

Piektdienas vakarā bija apvienotie danči, kurā varēja piedalīties gan bērni, gan tie, kam pāri 13 gadiem! Līdz ar to arī Zagļa sacikste bija tikai viena. Tajā uzvarēja Marta Bogustova un Džastins Rauhs. Sirsnīgi sveicam!

PARTNERI UN ATBALSTĪTĀJI

Kultūras ministrija

DIENVIDKURZEMES NOVADS

Zentas Mauriņas Grobiņas vidusskola

Zolītes A

LATVIJAS VALSTS MEŽI
KOKSNE • STĀDI • ATPŪTA

INBUV

Z/S JAUNKALNI

SIA MARS

GROBIŅAS SPĒKAVOTS

MAIZNĪCA PRIEKULE

Kanciers

Paulig

«DŪDU» GARDUMI

eco ballia vide

Kurzemnieks

Alus darītavas:

„Nurme”, „Labietis”, „Duna”, „Malduguns”

Andris Tomašūns

Pēteris Bumbieris

Juris Lapše

Anita Beke

Uģis Lazdiņš

Jana Gūta

Sarmīte Mikulioniene

TĀŠU RAKSTI

REDAKCIJA:

Atrodas Zentas Mauriņas Grobiņas vidusskolas bibliotēkā 1. stāvā

• Saziņai – e-pastā:
ilze.kuzmina6@gmail.com;
vatsapā: tālr. nr. 29240239
vai ienākot ciemos.

Redaktore Ilze Kuzmina,
žurnālisti Roberts Gorodko,
Krista Papēde, Rasma Zvejniece,
fotogrāfs Jēkabs Aleksandrs Krūmiņš,
māksliniece-maketētāja Līga Kuplā